

Novinová zásilka - povolila Česká pošta, s. p., Odštěpný závod Praha č.j. Nov. 5400/95 ze dn
Placeno převodem
Novinová zásilka
Adresa adresáta:

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

7/2000
ročník 10

Můj první bojový křest na Dukelsko-Karpatské operaci zahájený 8. září 1944

V předvečer ofenzivy soustředili nás prapor samopalníků a tankovou brigádu v lese na pasece, kde k nám prumovil generál Svoboda a fekl "Máte tu čest, že budete mít prvními, kdo překročí Československé hranice a za několik desítek hodin budeš v Prešově".

Ráno 8. září po rozbroku dělostřeleckého zahájilo

dvojdohindrovou palbu na německou obranu.

Po skončení kanónady jsme dostali rozkaz nasadit

na kolonu sovětských tanků. Kolona měla 45 tanků

a na nás nasedly nás celý prapor tankových automobilíků.

Projeli jsme přední okraj německé obrany,

krajina byla pěšára dělostřeleckým granáty,

rozbitá vesnice a vpravo od silnice byl zasažený

sovětský tank, kde jeho trosky byly rozřazeny do

širokého okolí. Zlejme najel na silnou nálož. Cestou

nám začalo být divné, že na bojiště jsme viděli

jenom dva mrtví Němce s kulemety, jinak žádnou

německou vojenskou techniku, čehož jinak po

takovém útoku zůstává na bojiště plno. Pojízdi jsme

se doveděli, že Němci jsou všechny zajatce a

ten prozradil, že se chystá útok.

Cestou byl klid, žádná palba se neozývala a tak

chlapci vytáhli kytaru a harmoniku a začalo se

zpívat. Pocočkalo se směrem ke Krošnu, které

mělo být dobyto. Ale když jsme se přiblížili k městu, byla slyšet střelba z dalšího a kulometu. Tanky

zastavily a cekali jsme, co bude dál. Přisko hlašení,

že Krošno neapalo. Nášlají jsme si všechny

naše přeši jednotky. Tankisté dostali rozkaz stěžit

se na jih, směr Duklu a Československé hranice. Celá

kolona se zastavila ve vesnici Machnůvka. Přijel

k nám velitel a řekl nám: "Rebjata, jedeme osvobo-

ždat Československu, kdo s námi pojede na rozved-

ku?" Přihlášili jsme se - první družstvo první čety a

bylo jsme na to hrdí. Vétilel nám přidělil tisk tanky,

družstvo nasedlo a jel se směrem na jih po rovině

silnicí z obou stran porostlé javory. Po ujetí asi

1 kilometru se před námi objevil po pravé straně

malé návrší, za ním holo pole a dál se táhne les až

k vesnici na obzoru. Na návrší jsme si všimli pode-

zřetelných hromad v rádu a upozornil velitela. Nařídil

slezet z tanků a v příkopech z obou stran cesty jsme

se přizdíli dopředu. Po paděstech metrech proti nám

vyskočil Němec, něco na nás rval německy, v ruce

držel granát, který chcel hodit. Stiskl jsem spoušť

samopalu a Němec padl. Vtom začala na návrší

palba z těžkých kulometů. Dva chlapci byli zraněni.

U cesty bylo pole s fazolami a my týlich a tak jsme ho

využili k díry. Vracet se museli domů ruskanci.

První tank dostal povol vyrazit vpřed, při přejedou-

na návrší dostal zásah pančevcovou pěstí, vétilel postul

dal druhý tank, který potolku totéž. Dvěma tankům

se podařilo přes zranění zahrabat a dětakem

přijela celá kolona, která začala palit našepe na

návrší a do lesa. Pak naložili raněné a i s tanky

se vrátili do Machnůvky. Zůstali jsme s tětim

tankem na místě a dostali rozkaz neustoupit.

To znamenalo, aby se šest vojáků zakopalo okolo tanku a zabránilo jeho likvidaci. Celou noc jsme nespali, protože Němci byli blízko. Ráno byla všechna hustá mlha. Neviděli jsme na výstřely a na nás. Pak jsme uslyšeli hukot, rušti tankisté poznali německé tygry, nejtěžší tanky. Nasíkali jsme na tank a plnou rychlosť přes polohu zpět k Machnůvce. V té mžce jsme dojeli do jiné vesnice. Uprostřed stál kostel a fara. Tankisté se schovali s tankem za stodolu a my samopalníci na faru. Protože jsme dobré milovní polský, pohostili nás a než jsme se oholi, spadla mlha a začal strašný jelek dělostřeleckých granátní a min, které nám letaly nad hlavnami směrem na Machnůvku. Dostali jsme hrozný strach. Jakou sanci má 6 vojáků ozbrojených samopaly když od lesa, který byl od vsi asi 100 metrů, vyjeli Němci s obrněným transportérem. Setkali jsme směrem na Machnůvku. Za vsi jsme se utkalí s námi automatický, kteří nám sli na pomoc.

Zatím se našemu tanku podařilo zlikvidovat německý transportér a zbytek Němců utekl do lesa. Naši automatici dostali rozkaz zlikvidovat v lese nepřitele. Od vsi k nám se tahl potok osázený vrbami, kudy se chlapci dostali až do lesa, kde zbytek německých vojáků postříleli nebo došlo k útoku.

Tam už ztráty na životech nebyly. Jenom jeden kamarád, který od rána cítil nesmírný strach, stál za tankem, a když jste vylepil, že je tady, kamarád padl mrtvý. Sám jsem ho pochoval.

Tim skončil nás druhý den bojů. V noci byl přesun do jiného lesa, rano kátuše, dělostřelecký předpád a způsob do útoku. Ale tím by začínala druhá kapitola knihu o našich bojích.

Něbyle pro nás pochopitelné, jak mohli naši vrahové tvrdit, že nevěděli o neprávnosti, který byl kousek od nás, když den předtím jsme ztratili dva tanky i s posádkou. Nebo jimi to snad naši samopalníci nebo sovětí tankisté, kteří s námi byli v první linii, zapomněli Hci?

Opočenský Vladislav

Setkání krajanů v Mladé Boleslavě

Ve dnech 22.-25. června t.r. se uskutečnilo setkání krajanů z Mladoboleslavského kraje, kteří se v několika vlnách i jednotlivě vystěhovali do různých koutů světa. Mnozí z nich se vrátili zpět do vlasti, ale mnohí jich a jejich potomků dosud žijí v cizině. Potomci většinou již ani nemluví česky, ale k rodině krajců svých předků se neustále houží. Bylo zajímavé setkat se s účastníky rejsen z evropských zemí, ale také z celého území Ameriky, z Jižní Afriky, Austrálie i Nového Zélandu.

Hospitel připravil pro účastníky mimořádně bohatý program. Setkání začalo seminářem k historii vystěhovalectví a emigrace z Českých zemí a po následovalo otevření výstavy o vystěhovalectví z Mladoboleslavská, setkání krajanů

s představiteli města s bohatým kulturním programem i občerstvením, účast na oslavách 400. výročí povýšení Mladé Boleslav na královské město a výlet do okolí města, bohatého na historii i přírodu krájských.

Na semináři zaznělo několik velmi zajímavých referátů. Např. v úvodním referátu Dr. Rechigla jsme se dozvěděli, že první členy vystěhovalci se na americkém kontinentu objevili už v 16. století, a také mnoho zajímavého o Moravských bratřích, kteří jsou v USA dosud pojmenovani. Dr. Zaoral zase zajímavé hovořil o českých společích v Kanadě, dr. Křiba o českých vesnicích v Rumunsku, dr. Nosková o Čechách v Chorvatsku, dr. Chýský o českém -německém soužití v historii a dr. Jerámič se zabýval historii vystěhovalectví z Mladoboleslavská. Jen o výročních Čechách bohužel nepromluvil nikdo. Ani jeden z dvou přihlášených fyziků se bohužel nedostavil.

Nevšední zážitky poskytlo návštěvníkům i zahájení výstavy a samotná výstava na mladoboleslavském hradě o historii vystěhovalectví. Jsou na ní vystaveny zajímavé exponáty ze života Čechů v běžné i v nejvzádlenější cizině. Po návštěvě, která pochází z Kupičova, je obzvláště citi, že právě Kupičov je na výstavě bohatě zastoupen. Výstava trvala až do 30. září, a je tedy možné ještě ji navštívit. Organizátory setkání byla skutečně příkladná. Hlavní zásluhu na tom má Okresní muzeum v Mladé Boleslavě a jejího ředitele PhDr. Jaromíra Jermáře, etnolog muzea, který věnoval přípravě setkání několik let.

Pane dozore, díky!

Ještě k setkání krajanů v Mladé Boleslavě

Ve dnech 22.-25. 6. 2000 pořádalo Okresní muzeum v Mladé Boleslavě setkání krajanů z Mladoboleslavského hradu. Na toto setkání byly však zvány i rodáci z ostatních oblastí Čech a Moravy a také ze zahraničí. Objevili se lidi ze všech koutů světa - z USA, Kanady, Austrálie, Tasmánie, Jihoafrické republiky, Rumunska, Jugoslávie, Slovenska a Německa. Mnozí spojili návštěvu vlasti s účastí na 13. všeobecném sletu.

V kulturním středu byl na tymo dny připraven seminář na téma vystěhovalectví z českých zemí. Vedle našich odborníků přednášeli i znalcí ze zahraničí. Zazněly referaty účastníků z těch vzdálených institucí i z řad veřejnosti. Prof. MUDr. Vladimír Dufek měl hovořit k tematu vystěhovalectví na Volyně a reemigraci volynských Čech zpět do vlasti po ukončení druhé světové války. Z důvodu nemoci se seminář nemohl zúčastnit a danému tématu se ujala PhDr. Heleňa Nosková, která také mluvila o reemigraci krajanů z Jugoslávie. O historii vystěhovalectví a emigraci z Mladoboleslavská od 17. století po současnost přednesl etnograf okresního muzea PhDr. Jaromír Jermář.

V souladu s přednáškami byly v prostorách Mladoboleslavského hradu zahájena výstava o vystěhovalectví. Vernisáž se zúčastnili nejen členi představitelů města, ale byla obhacena hudební

produkci. Zajímavé exponáty z 19. a 20. století ze sbírek Náprstkova muzea a Národního v Praze, okresního muzea v Mladé Boleslavě, Sdružení Čechů z Volyně a soukromých sbírek představovaly dobové fotografie, dokumenty, ruční práce, různé předměty denní potřeby, dokonce i ruční šicí stroj, který si dovezl majitel v roce 1870 na Volyn. V roce 1947 byl tento stroj sice přivezen zpět do vlasti. Kdy slíhděná byla také součást vojenského stejnokroje z 2. světové války paný Kytlá z Kanady.

Ve velekném sále Domu kultury nadále probíhal neformální setkání bohatý program účastníků za přítomnosti představitelů okresu, státních institucí a dalších oficiálních hostů. Po přivítacích proslovech ohlásil večer svým vystoupením pěvecký soubor Boleslav, národnopisný soubor Nisan a Baračnický soubor z Répova. Produkce všech těchto těles měla vysokou uměleckou úroveň. Národník následovaly volná zábava za doprovodu hudby.

Bylo by dobré připomenout, že setkání krajanců nebylo jedinou společenskou akcí, kterou zde obyvatelé Mladé Boleslavě. Ta si totiž v těchto dnech připomněla 400. výročí povýšení města Rudolfem II. na Královské město.

Setkání obhospitilo jistě všechny přítomné, avšak bez mravnění práce všech organizátorů by se nemohlo uskutečnit. Proto jimi patří obdiv a dík. Zvláště poděkování vyhověl však měli věnovat panu PhDr. Jaromíru Fejfarovi, který na realizaci pracoval zadu let.

Jiřina Kačerová a Ludmila Rosendorfová

Setkání po stu letech

Píše se rok 1903. Manželé Jan a Marie Chudoboví opouštějí obec Boleslav Volynské oblasti v Rusku a odjíždějí do Ameriky. Jedou z Německé lodi Brandenburg, která je v květnu dopravily do přístavu Baltimore. Odtud pokračují do města Petersburg v státě Virginia. Jedou společně s manželstvím rodiců a pět dětí, z nichž nejdmladší dečeti je teprve několik měsíců. Cesta trvala až čtrnáct dní. Jídla mají poskrabou, ale postačí jim na celou cestu a hladově se těší, že začnou nový život daleko za oceánem. Odjíždějí z Ruska v německých časech s nadějí, že se jim povede lépe.

Začátky za velkou louži ovšem nejsou snadné. Ještě v témeř roce umírá Marie Chudobová-Fejfarová a Jan Chudoba zůstává sám s pěti dětmi a s rodicemi svými, kteří se mu budou smáti pomáhat, jak budou moci. Jan Chudoba se již neoznánil a podaří se mu vyhovět všem přetom potomkům jeho alepsom, kteří se mu všechno vzdálili a pomoci jim vstoupit do života.

Tito manželé nebyli jediní, kteří odjeli z malé vesničky Boleslav do Ameriky. Jíž před nimi se za mořem usadili mnozí další obyvateli této malé obce a je pravdopodobné, že právě tito první osadníci, když psali svým známým a přibuzným do staré vlasti o dobré doble, dobrých podmínkách a příhodném klimatu k hospodaření - zvláště ve státě Virginia - ovlivnili své někdejší spoluobčany natolik, že i oni se rozložili zkouti šesti jinde.

První boratinské odcestovali do Ameriky v druhé polovině 19. století. Jedním z nich byl František Kvassíčka. On i jeho následovník cestovali lodí a dalek po plavbě do místa urána. Některé možná jeli i nadzárubň - ale převážně většina jich jela ke svým známým a přibuzným, kteří zde již získali a kteří jim v začátcích dosáhli pomáhat. Cesta lodí a cestování věbec nebyla žádná procházka růzovým sadem. Na plavbu po všem si velmi dobře pamatovaly Mary (Veselá-Chudobová), druhé nejstarší dítě Jan a Marie Chudobových.

Boratinskí, kteří do Ameriky přijely dráve, se snažili pomáhat těm, kteří se je rozholí následovali. Vzájemnou pomocí si poskytvaly rodiny Vašátková, Fejfarová, Chudobová, Krejcarová, Vejnarová. Do dnešních dní stojí dům, který Jan Chudoba pomohl postavit Rudolf Frantek Vejnarov. Třebáže mnoho let opuštěny a neobydleny, je tento přibytí stále ve velmi dobrém stavu. V první fázi životu za oceánem uzavírali čeští manželství mezi sebou. Jejich děti si také braly Čechy, ale už je patrní i vliv americký, a manželství jejich dětí (řeři generace) jsou už většinou smíšená. Čtvrtá generace je však čistě americká. Souviselo to pravděpodobně s jazykovými překážkami v počátcích jejich pobytu. První boratinskí neuměli anglicky vůbec, nemluvili a rozuměli jen málo. Mluvili pouze český, Jejich děti (druhá generace) rozuměly i mluvily česky, ale ve skole se musely učit anglicky. Třetí generace mluví pouze anglicky, ale některé z nich si pamatují něco

málo českých vět a písniček, které je naučili jejich rodiče a prarodiče, kteří se podleli na jejich výchove. Pokud by měli možnost mluvit více, určitě by jen vybavilo mnóho.

Po přjezdu do Virginie se mnoho boratinských občanů usadilo v okresech Prince George County, Dinwiddie a Chesterfield, kde jsou také poříbeni na místních hřbitovech. Usadili se na farmách, které zakoupili a pěstovali většinou kukurici a burské oříšky. V současné době jejich potomci stále ještě vlastní půdu (některí žijí dokonce na původních farmách svých rodičů nebo poblíž těchto míst), ale už na ni nepracují - pronajímají je nebo jí prodají. Jejich děti studují nebo pracují v jiných oborech.

Starší lidé - převážně duchodci - také dostestuji. Mladší lidé pracují, zařizují se a starají se o děti, a tak na dobrovolnou nejedli přílišdaleko, pokud vůbec. Lide na odpočinku mají možnosti vice - cílem jejich cest je v Evropě, Zná polsko, Čechy (hlavně Prahu), Německo, Rakousko, Švýcarsko, Anglie a další země, ale pokud nikdo ještě někdo z nebyl na Ukrajině a také ne v Boratinci. Pokud se by podařilo zorganizovat nějaký zájezd potomků do těchto míst, bylo by poučné a přísnosné pro obě strany. Bylo by určitě propřesné, aby navštívili Boratinc a viděli místa, odkud jejich předkové odšli. Jenak by to doplnilo jejich rodinné zapisy, a na druhé straně by se prohloubil pocit součinností z malé obce někde na západní Ukrajině, kde to vlastně všechno začalo.

Píše se rok 2000. Je výročí července a já, panetře Jiřina Chudobová z "druhého kolena" (můj dědeček Jaroslav Chudoba byl jeho bratr), mám všechnou možnost zúčastnit se výběru prvního setkání potomků Jana a Marie Chudobových. Přijelo 115 z 200 pozvaných. Setkávají se děti, nejmenší pěti děti a děti jejich dětí (atd.). Jsou mezi nimi i potomci rodiny Skalských a Přichystalových - také z Boratinci - vzdáleně přibuzní s rodinou Jana Chudobových. Přijíždějí lidé, kteří se někdy předtím neviděli (některí z nich zjistili, že byli většinu blízko sebe), ale i ti, kteří toho o sobě, o své minulosti, svých přibuzných i rodinných svazcích a vztazích věděli poměrně hodně.

Je známým faktem, že všechni Američané jsou vlastní cizinci. Jediní praví Američané jsou Indiani a i ty jsou v měsínci a na výmeně. Všechni ostatní mají své kořeny někde jinde - převážně v Evropě. Není proto divu - a nebylo pro mne ani velkým překvapením, že mnozí z přibuzných, kteří se objevili na setkání i mnozí další, které jsem v průběhu své měsíční návštěvy navštívila, vlastní krabicí fotografii a materiálů ze staré vlasti. Velmi se zajímají o svou minulost, hledají své kořeny a vycházejí z deníků svých prapředků a mnozí také sepsují své rodinné historie. Jen neradi - pokud vůbec - se také materiálu věnují, ale originálně si všechny vyměňují a také všechny vyměňují. Rádi by se dopracovali kompletní historie svých rodin, svých rodů, a některí mají v plánu zapsat i knihu. Také mladší generace využívají zápisník svých předků pro různé seminářní práce a projekty ve školách.

Velmi dobré je zpracování rodinných sečených pěti dětí Janových. Myslím, že teď je ráda na české části že strany jeho bratra Jaroslava pokusí se o něco podobného - a alespoň na délku si uvedomí, dokud kam a ke komu v tomto širém světě patří - třebaže přes vzdálenost tisíc mil a desetek let.

Rádi bych, že moje cesta do Ameriky byla příjemnou pro obě strany. Navštívila jsem některá města ve Virginii, sešla s mnoha přibuznými a proslala hřbitovy, kde leží přední obyvatelé Boratinc a jejich přibuzní, ale i mnoho dalších Čech. Byla jsem po tématu svu letech prvňatky z "druhé strany", která jsem přinesla pozdrav od potomků Jana a bratra Jaroslava, který zůstal v Boratinci a vrátil se do Čech až po druhé světové válce v rámci repatriace volynských Čechů. Myslím, že jsem v nich vzhledem zájem o své české (boratinské) přibuzné. Mnozí z nich si radovali uvedení, že stále ještě trochu český rozumí a dokonce moží pochopit náhrávku křtu s jednoduchými českými větami a písničkami pro své nejmladší pokolení.

Ráda bych věřila, že moje návštěva ve Virginii přispěla tak k tomu, že moji američtí bratrance a sestince při své příští návštěvě Prahy budou směřovat nejenom do zlaté Prahy, ale budou se chít seznámit i se svými "ztracenými" a znovuulezenými českými přibuznými.

Největší radost ze znovuvádění takového kontaktu by určitě měli bratři Jan a Jaroslav Chudobové... Karla Krátká - Chudobová

Jubilejní setkání krajanců - rodáků z Českého Volkova

Jsou setkání, na která zapomeneš dříve než doznej pozdravu na rozlučenou. Jsou však i jiná, na která dlouho a rádi vzpomínáme. K nim bude bezesporu patřit i desáté jubilejní setkání našich krajanců z Českého Volkova, jedně z největších, zvláště významných obcí na Volyni. Byla založena v roce 1870.

Setkání se tradičně konalo v Lounech na strámovce 17. června a zúčastnilo se ho na 150 volynských rodáků, jejich potomků i hostů, k nimž patřil předseda Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátele, dle bývaly předsedy Svazu Čechů z Volyně a významný člen jeho výkonného výboru prof. MUDr. Vladimír Dufek, CSc., předseda Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátele, dle bývaly předsedy Svazu Čechů z Volyně a významný člen jeho výkonného výboru prof. MUDr. Otakar Befzina, CSc., spoluautor publikace Návrh, kterou vedl Jiří Pancíř, významný volynský rodák. Za žatecký region byla přítomna jeho vedoucí Marie Pánková.

V procítěných a fundovaných úvodních projektech krajana Jaroslava Honce a Václava Storka začaly významného na rodnu obec, na jednotlivé události a osoby vybrané jako zvláště cenné čaminky z pestře mazatky historie obce. Byla učtena památky všechn, kdo se již nemohli setkání zúčastnit. Bylo vyzněno 55. výročí, když došlo druhé světové války a v této souvislosti také těch volynských židů a žen, kteří se zúčastnili bojů, když se osvobození ČSR v fádiach našich zahraničních armád. Bylo vyzpomněno i 130. výročí založení Volkova v roce 1870.

Předseda SCVP prof. Dufek navázal na úvodní projekty, také si zavzpomínil na své osobní zážitky z návštěvy Volkova před mnoha lety, informoval o aktuálních úkolech našeho Sdružení a přimhouřil se za napásání nové kreminky obce, která by doprovádila Dějiny volynských Čechů.

Jaroslav Chudoba připomněl 59. výročí přepadení bývalého Sovětského svazu fašistickým Němcem a jeho důsledky pro volynské Čechy. Vzpomněl rovněž na své volynské přátele Vladimíra Ráta, Mikuláše Feodorova, finančního kamaráda a pozděj spolupracovníka ve Svazu Čechů z Volyně. Antonína Lenocha, známého sběratele dopisů, které přicházely vojákom na frontu i ty, které psali vojáci svým nejbližším. Ocenil zásluhu publikaci činost Jiřího Pancíře a vyslovil náš zájem, že jeho "Návrh" by neměl chybýt v žadné volynské rodině. Připomněl rovněž, jak mimofádně příznivý dojem zanechávali společné návštěvy Volkova v jejich domácí obci u jejich současných ukrajinských obyvatel a dozložil to citaci úryvků z oblastních novin Visti Rivenčiny. Informoval o přípravovaném výdání Historie Českého Boratina, v němž bude uvedeno mnoho zajímavých, podrobných a cenných údajů o tom, odkud naši předkové na Volyně přišli, jak je neuvěřitelné, těžké bylo první období jejich života v novém prostředí a jakých uspěchů našich dosáhali.

Po projevech pořadatelů a vystoupeních hostů odcíla početná delegace do Skupic na Žatecku, aby tam položila věnec k pomníku obětem 2. světové války z had bývalých volynských občanů.

Po vydáním společného obědě byl prominut zdálý amatérský videozáznam z posledního letního zájezdu do Karpát a bývalého Českého Malina s komentářem Jiřího Pancíře a Marie Pánkové. Zvláště působivé byly zábery ze slavnostního bohoslužby na květnovu neděli v "cirkvi", kterou si postavili volnočtení Češi již před večer než doby jejich života v novém prostředí a jakých uspěchů našich dosáhli v obci.

K tanči a poslechu nám pak ještě dlouho hrála známé lidové evergreeny sice nepočetná, ale dobré sehraná skupinka se zpěváckem. Obdivoval jsem, kolik těch tančených párů s mladickým elánem zdvořile své umění. Stídal se rytmu naše našeho mládila: polka, valčík i tango a u všech stolů, co se jich do salónu většalo, se živě vystřípávalo, poslouchalo a vzpomínalo s Janem Pancířem:

*Vesnicko moje na Volyni,
tak tichá, skromná v své kráse,
když sady svoje stříbrní i jiní
i můj když z květu usmívá se.*

Setkání našich krajanů po více než půlstoletí od doby jejich návratu do vlasti svých předků jsou mimo jiné svědectvím o tom, jak silný mají citový vztah k tomu mnohdy tak těžce zkoušenému kraji, v němž se narodili, a k sobě navazují. Výstížné to vyjádřil nás volyňský bánský Jiří Rébl:

*Volyň, ty zivitelko moje milá,
tys chlebem svým mne syře vykrmila,*

*tys mlékem svým mne šířděla výkrojila,
ty země krásná, Volyň moje milá.*

*Tys kolemku a matkou pro mne byla,
proto mi provázdy buděs blízká, milá.*

A proto se krajanci z Volkova těší už na další - jedenácté - setkání.

Jaroslav Chudoba, Milostin

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Frýdlant (*zpráva o slavnostním setkání*)
Slavnostní setkání při přilehlosti 10. výročí založení Sdružení se uskutečnilo dne 21. 5. ve 21 hod. v restauraci "Národní dům" ve Frýdlantu na účestníků krajanského hosta.

Setkání zahájil a vedl předseda regionu krajan František Tylichr. Uvitlý krajany a hosty, předseda Sdružení prof. MUDr. Vladimíra Dufka s chotí a vedoucím regionu Litoměřic kr. Kozák z chotí. Pak pronesl stručnou zprávu o činnosti regionu v uplynulém období. S výjimkou prázdninových měsíců se měsíčně scházelo vedení regionu i důvěrníci a projednávalo běžné akce a jejich rešeň.

V hlavnímu programu zhdnotil nejdělejšíčtí úkoly ŠČVP předseda CV prof. Vladimíra Dufka, kde někdy nemohou být běžně otištěny všechny dosle příspěvky dopisovatelů. Kládne zhdnotil obtávanou činnost krajanců, které se stojí o rozdělování a zaslání časopisu. Informoval o tom, že sbírky Volyňského muzea jsou v současné době vystaveny v Benátkách n. J. a doporučoval jejich návštěvu v rámci autobusových zajížděk. K zajíždění vydání 3. dílu Děda, jehož příprava se opoždila, dálšich publikací i Zpravidlo je, aby byla získávána podpora na ministerstvu kultury i jinde. Zmínil si i o problematickém státném členské základně v celé republice.

Kraján Kozák, předseda regionu Litoměřice, pozdravil naše setkání jménem své členské základny a přál našim krajancům předešlém zdraví. Na závěr oficiální části schůze podekovával předseda Tylichr všem přítomným za čestnost. Konstatoval, že přes velké úsilí členůvky, trvale slabé účast našich členů, což je ovšem způsobeno poklesem počtu členské základny, ale i nemocemi a jinými objektivními důvody. S radostí přivítal na setkání mladší členy i nové členky kr. Lydi Karpenkovou a Halinu Slivinskou, tj. sestry Bačkovy ze Záhoří. I v dalších letech se bude snadně udržet i setkání našich každoročních setkání, při nichž si můžeme popovídávat o svých zážitcích a potěšit se hezkými melodiemi, které k poslechu i tanči zahrála oblíbená hudba p. Pečin z Frýdlantu.

Podekovávání patří i našim hospodářkám, které obhospitily stoly různým pečivem a dobrotami. Za region Frýdlant v Č. Ludmila Milíčková

Region Praha

Upozornění

Členové ŠČVP, kteří dosud nezaplatili členské příspěvky za rok 2000 necht' tak učini do konce září t.r. V případě, že nespíš svou povinnost, nemůžete jimi nadále zasílat nás Zpravidlo, na jehož vydávání se stále zvyšují náklady, které hradíme většinou z členských příjmů.

Za reg. Praha ved. I. Malinská

Zároveň hlásím změnu telefonických čísel:

Irena Malinská 02/57 53 23 60
Ing. Jiří Hofman 02/41 40 74 27

Československá obec legionářská informuje:

Při realizaci zákona č. 39/2000 Sb. dochází k připadům, kdy ČSSZ odmítají přijmout žádost o poskutky jednorázové peněžní částky příslušníkům čs. zahraničních a spojeneckých armád v letech 1939-1945 s tím, že žadatel nemá naději na kládne vyfuzení. Domáhajíte se svých práv, Váš žádost musí být přijata.

Jsou také případů, kdy žádost se zamítá s odůvodněním, že žadatel v letech 1939-1945 nebyl čs. státním občanem. Stává se tak často při uvedené službě ve spojenecké RA v Sovětském Svatém. V případě zamítnutí (a to i z jiných důvodů) musíte se do 30 dnů od doručení odvolat přímo k vrchnímu

soudu prostřednictvím ČSSZ.

Za sociálně zdrav. komisi ČSOL

Marie Pánková, Zatec

Region Šumperk

Vážení krajanci, dne 13. července uplynulo již 77 let od výpálení Českého Malina na Volyni. Členové Šumperkského regionu spolu o ēmém údátem v Novém Malině a později v Českém Malinu a již tradičně s hasičským sborem z Nového Malina uspořádali pamětní vzpomínku v sobotu 13. července u pomníku. Pan starosta Josef Minář svým krátkým projevem vzpomněl na zvrstvo spachané nevinným německým zlodáky. Dále pak promluvil zástupce Okresního úřadu v Šumperku. Smuteční panychůd sloužili pravoslavní: - biskup Simeon, farář Pavel Aleš, myslí farář Petr Novák a zpíval římskokatolický sbor vedený Emiliem Komárem. Vítěz milí krajanci je nás rok od roku méně a co tady ještě jsou, nemůžou zapomínat na naši dráhu, kteří své životy ukončili v Českém Malinu na Volyni a nemohou se s námi radovat ze života. Živé životy ztratili aniž by si kdy pomysleli jakou smrti zajdou. 374 lidských životů znamená německým zlodáky. Je možno zapomenout? Ne, nikdy!

Díky všem, kteří spolu s námi každý rok 13. července na toto výročí vzpomínají. Alice Bílková

NAŠI JUBILANTI

Region Frýdlant

Nasi jubilanti, kteří se dožívají významného jubilea ve 4. čtvrtletí 2000

55 let - 27. 12. Jelinková Eva z Dvora Králové, byt Frýdlant v Č. 2. 10. Veselý Vladimír z Jelčina, byt Mimoni 55 let - 28. 11. Humpoláková Ludmila z Peratina, byt Frýdlant v Č.

55 let - 11. 12. Rychner Jiří z Děčína, byt Liberec.

78 let - 28. 10. Jakub Václav z Tvořenice, byt Nové Město p. Š., 7. 11. Pospíšil Dimitrij z Korce, byt Frýdlant v Č.

79 let - 24. 11. Marincová Marie z Novosilek, Nové Město p. Š.

80 let - 6. 11. Švorcová Emilie z Novosilek, byt Nové Město p. Š.

84 let - 15. 12. Růžičková Vladimír z Volkova, byt Habartice.

89 let - 1. 11. Tylichrová Marie z Novosilek, byt Raspenava.

Do dalších let hodné zdraví a životní pohody přeje za region Ludmila Milíčková

Výbor regionu

Severomoravský region

Oznámeníme radostnou zprávu, že dne 15. 7. oslavil p. Alexandr Šimón 56 let a p. Emilia Šimónová 5. 10. oslaví 50 let - oba ze Šádku - členové našeho Sdružení.

Výbor regionu

Region Chomutov

21. 9. se dožije 80 let p. Věra Hořejšová z města Dubna na Volyni, bytom v Chomutově.

Hodné zdraví a stále do dalších let přeje za region

Jirina Kačerová a Alexandr Hloušek

Region Žatec

Dne 10. září oslavila své významné 65. narozeniny Tonka Kramářová, členka pražského regionu. Její jméno svým a všechny regiony mnoho stěsti, pevně zdraví a ještě hodnou sládu do její obětavé práce, která dlela mnoho s všechny předci našeho Zpravidla. Za to si zaslouží ode všech poděkování.

Kamilka Ondrávová

I redakce se připojuje s přání zdraví, stěsti a pochody a též moc dekuje za práci pro Zpravidlo!

Region Nymburk

28. 6. se dožije 75 let krajana Vladimíra Poláček, nar. v Malinovce na Žižomířtině, nyní bytem v Kopidlně na Jelčinu, voják. Svobody armády, kde byl miličen v dělostřelectvu. Byl vyznamenán československým věčným křížem a medailí za osbovování Prahy. Dalšími jubilanty v tomto roce jsou:

Ing. Knop Vladimír z Mirohoště byt. Poděbrady 13. 6. - 85 let. Koníček Vladimír z Malé Zubovtiny byt. Milovice 18. 6. - 65 let. Ornestová z Malé Zubovtiny byt. Butovice 29. 8. - 60 let. Kužel Jaroslav z Malé Zubovtiny byt. Milovice 18. 6. - 45 let. Kuželová Marie z Malé Zubovtiny byt. Milovice 21. 8. - 70 let. Omst. Antoníí Matol z Malé Zubovtiny byt. Butovice 25. 12. - 65 let.

Všem těm krajancům přejeme mnoho zdraví a spokojnosti do dalších let.

Jaroslav Chudoba, Milostin

Region Šarov

Pan Vladimír Valent a Dorostaje, byt. Šarov u Rakovníka se dne 16. 10. dožije 80 let. Hodné zdraví a spokojnosti do dalších let přeje sestry Šárka a Toňa z rodinami.

Antonie Kučerová

Region Šumperk

Sumperkský region blahopřeje svým členům, kteří oslaví v tomto polohotri ročníky:

Almanová Helena, 8. 7. 1926, Hlinsk; Bobláková Helena, 11. 12. 1922, Hlinsk; Čislícká Marie, 25. 8. 1912, Krasilino; Dedečkovičová Marie, 18. 8. 1920, Moldava; Frýc Václav, 20. 11. 1929, Terezov; Flanderová Marie, 8. 11. 1913, Noviny České; Glancová Marie, 14. 10. 1928, Michalovka; Hennig Emílie, 22. 11. 1913, Dorostaje; Jindřich Václav, 6. 9. 1929, Uhřibkov; Keprt Josef, 5. 7. 1922, Český Malín; Klevenová Marie, 12. 11. 1929, Moldava; Konečná Františka, 4. 12. 1917, Moldava; Koťátková Evženie, 6. 8. 1925, Peremilevka; Kyselová Žofie, 10. 1. 1908, Krenuty; Kyselová Alžbeta, 4. 9. 1924, Lipany; Kocková Lubica, 9. 8. 1925, Krasilino; Lísčenková Evženie, 22. 11. 1926, Horodště; M. František, 10. 1925, Sergejekova; Miler Miroslav, 6. 11. 1925, Krasilino; Miník Josef, 17. 11. 1928, Český Malín; Minářová Antonie, 17. 11. 1921, Ledčechová; Marešová Haná, 1. 9. 1930, Ivanovice; Najmán Bohuslav, 6. 8. 1928, Krasilino; Najmán Olga, 2. 12. 1926, Stavíště; Pospíšková Marie, 23. 8. 1923, Novostavce; Rybáková Štěpánka, 5. 11. 1922, Moldava; Repíková Antonie, 9. 9. 1924, Horodště; Sedláček Antonín, 11. 7. 1928, Ozernany České; Schovánek Rostislav, 16. 7. 1928, Podolsky; Složil Jan, 17. 9. 1926, Nový Malín; Soukup Vladimír, 21. 11. 1929, Hlinsko; Šrdenka, 20. 8. 1928, Dědový; Horý Šimáček Václav, 20. 9. 1911, Noviny České; Šestáková Vladimír, 5. 9. 1928, Ozernany České; Šestáková Olga, 10. 9. 1924, Michalovka; Šulová Slávka, 30. 11. 1925, Krupá; Šmidová Zofie, 15. 11. 1918, Sofievka; Valenta Josef, 23. 10. 1921, Milín; Vojtíšková Anna, 10. 12. 1919, Kurbáň; Zaoralová Věra, 28. 8. 1928, Krupá-Hranice; Golová Anna, 12. 10. 1922, Stavíště.

Vše nejlepší, hlavně hodné zdraví za římskou region přeje Alice Bílková

Alice Bílková

Region Litoměřice

Ve 3. čtvrtletí se dožívají významného životního jubileia tito naši krajané:

55 let - 11. 7. Ing. Eugenie Tymošová z Gorbáková, byt. Litoměřice.

65 let - 18. 7. Lydia Ornštová z M. Zubovtiny, byt. Stráž p. R., 12. 9. Anna Šrayarová ze Stromovky, byt. Hoštka-Kochovice, 29. 9. Ludmila Dohnalová z Jaidopival byt. Litoměřice.

70 let - 11. 8. Jiří Denf z Mirohoště, byt. Mimoš. 5. 7. 66 let - 1. 8. Anna Hendrychová z Hlinska, byt. Štětí, 19. 7. Marie Chmelářová z Lucka, byt. Hoštka, 3. 9. Josef Vyletl z Mirohoště, byt. Jenišovice, 13. 9. Václav Kuchyňka z Zavidova, byt. Polepy, 14. 9. Josef Šerák z Boratina, byt. Chotěnice, 19. 9. Jaroslav Stanislavský z Malé Ohništiny, byt. Polepy.

70 let - 18. 9. Anna Denf z Mirohoště, byt. Litoměřice a 17. 9. Libuše Kalváková z Mirohoště, byt. Žálošnice.

85 let - 6. 8. Marie Uričová z Maliny, byt. Třebušíky.

94 let - 25. 8. Marie Průšová z Mirohoště, byt. Žitence.

A ted jedna oprava, 20. 6. oslavila paní Antonie Hněflová z Lucka s partnerem Stanym 75. narozeniny. Do Zpravidla jsem myslím uvedli 80 let - omlouvám se.

Všem jubilantům přejeme mnoho životního optimismu a pevné zdraví do dalších let.

Zábor výbor ŠČVP ved. reg. kraján Kozák

20. 7. Ludmila Vařinová-Perníčková z Volkova byt.
Luhov - 85 let, 4. 8. Jaroslav Šulc z Kupičova, byt.
Chodov - 70 let, 8. 9. Libuše Hománová z Dádový
Hory, byt. A8 Mokřiny - 81 let, 19. 9. Antonín
Leněšek z Lísina, byt Olšany Pácejov - 81 let, 23. 9.
Emilie Babovská z Myslív, byt. Dobruše
Nebožnice - 80 let, 16. 9. Václav Perníček z
Volkova, byt. Všeboř Cheb - 83 let. Všem
jubilantům hodně zdraví a spokojenosti do dalších
let přeje za region Macová a Pancířov

Region Rakovník

V první polovině roku oslavili životní jubileum tito krajana:

Ludmila Alberovská - 67 let, Milostin. Jiří Balada -
71 let - Kolešov. Halina Baladová - 62 let, Kolešov,
Vladimír Brda - 80 let, Kryt. Marie Barošová - 78
let, Hořovický. Anastasie Čilcová - 82 let, Zderaz.
Anna Hanková - 72 let, Kotopky. Božena
Herinková - 77 let, Kolešovice. Marie Hejdová - 60
let, Kolešovice. Jitřina Holá - 64 let, Kašperské
Hory, Antonín Hřibovský - 86 let, Jesenice. Ing.
Josef Hurt - 68 let, Kožlany. Anna Jelinková - 82
let, Oráčov. Josef Kadavý - 77 let, Královice. Josef
Kinský - 75 let, Jesenice. Jitřina Kolbeková - 68 let,
Rakovník. Vladimír Kopáčský - 71 let, Kamenné
Žehrovice. Antonín Kořál - 73 let, Jesenice. Emil
Krácik - 76 let, Královice. Vladimír Krácik - 71 let,
Jesenice. Andrej Krejčí - 72 let, Kotopky. Evženie
Küberová - 70 let, Kolešov. Helena Kutková - 90
let, Rakovník. Mikuláš Lenoch - 70 let, Kolešovice.
Vladimír Lehné - 74 let, Oráčov. Božena Modrová -
71 let, Křečov. Marie Růžová - 71 let, Kolešovice.
Marie Rotzová - 72 let, Nýžany. Mikuláš Roller -
79 let, Kolešovice. Květa Tonšová - 74 let, Hořovický.
Alexandr Urban - 72 let, Holesedly. Anna Pitrová - 70 let, Šanov. Anton
Trnka - 66 let, Velká Buková. Antonín Hoza - 70
let, Možovice.

Hodně zdraví za region přeje Růžičková

Region Šternberk

Nejprve gratuluji jubilantům z Lužic a Šternberka:
Dne 2. července uplynulo 50 let odne dny, kdy si
Václav a Libuše Václavovi slibili lásku a řekli své
“ano”. K tomuto výročí hodně zdraví a štěstí ze
srdeční přízei decery Ludmilu a Vérnu s rodinami.

Za region blahopřeje Ráža

Dále blahopřejeme Josefemu Bendloví - 70 roků, Heleně Bendlové - 70 let, (oba bývali Mladějovici a pocházeli z Čurkova). Krejčímu Václavovi - 70 let bydlí v Lhotě u Šternberka, rodák z Uhlářova a Rázovi Viktorovi - 75 let. 13. 7. bydlí v Babicích u Šternberka a pochází z Uhlářova.

Za region blahopřeje Viktor Ráža

Region Olomouc

Ve 2. polovině se tu dozvídá p. Marie Marková - 65
let. Jubileum má i mi Božena Černohorská z Moldavy (chybí údaj věk). p. Václav Albrecht - 65
let a Mikuláš Paul - 75 roků. Všem jubilantům
hodně štěstí a zdraví přeje

za region Vlastimír Tengler

Podbořany

Pani Františka Jirásková sylo dožje 6. 10. 90t. let.
Přejeme jí dle dalších let spolekonej a klidně žít -
syn Augustin, dcera Jitřinka, vnučata a pravnoučata

Region Karlovy Vary

Jubilanti ve 2. pololeti:

Samulkov Anatol z Dubna, byt. v K. Varech 8. 10. -
70 let. Cingrošová Marie z Vys. České, byt. v K.
Varech, 19. 10. - 82 let. Javírková Halina z M.
Zabloudilovy, bytem v Rovné, 21. 10. - 60 let.
Ozamová Viktorie z Hrušovany, bytem v K.
Varech, 19. 12. - 75 let. Čep Anatol z Berzdovka,
byt. v K. Varech, 25. 12. - 55 let. Všem jubilantům
přejeme hodně zdraví, štěstí a dobrou pochodu.

Věra Pelcová

Důležité upozornění! Jelikož se mnozí dotazy dírců na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravidla. Následují konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 000000-1937591369/0800, ČS společnost a.s. - Melantrichová
5, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejňování dárů - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! Krajane! Neposílejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení.

Zaležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebenku 150/00 Praha 5

Tíže Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autori. Vychází jako obsažník. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Práspisy nejsou honorovány, nevyžádám rukopisy se nevracejí. Práspisy zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Slapská 1910/6, 100/00 Praha 10. Podávání novinových zápisů povolené Česká pošta, s.p., odesílejte

NAŠE ŘADY OPUSTILI ...

Region Mariánské Lázně

Pi Věra Kolbuská-Kratouchová Omelatina, nar.
10. 8. 27. byt v Hleděsebe, Klimentov zemřela 12.
2000

Projev soustrasti za region vyslovuje J. Juha

Region Chomutov

24. 6. zemřela ve věku 86 let naše dlouholetá členka pí Helena Tabinská, nar. v Bobrkušský -Běloruskou, bytem, v Chomutově.

Projev soustrasti vyslovily ved. reg. Jitřina Kácerová a matkářek Alexandr Hloušek

V tomto regionu zemřel 27. 7. ve věku 79 let náš člen regionu, příslušník východní armády p. Václav Janovský z Kvasilova na Volyni, bytem v obci Moravěves v Hlavově. Upřímnou soustrast za region projevuje

Jitřina Kácerová a kamárad Vladimír Šík z Prahy

Severoamerický region

Václav Vávra, New York, U. S. A. opustil naše
fády a právě tak Tomáš Velhart, Calgary, Canada.

Soustrast rodinám projevuje J. Kytí

Region Rakovník

V našem regionu zemřeli tři naši členové:

Antonie Horovková, 4. 4., Holesedly, ve věku 73 let.
Marie Pokorná, 4. 4., Hořovický, ve věku 71 let
a Alexandr Frank, 3. 5., Soseň, ve věku 74 let.

Všem pozůstatým projevuje soustrast za region L. Růžičková

Region Moravský Krumlov

Oznámuji všechni krajana o zádnym, že dne 24.
srpna zemřel ve věku 67 let náš člen, kamárad, starostlivý tatinek a dědeček p. František Doležel, rodák z Novosvětlé, bytem Hrušovany n. Ježíškovou.

Cest. Ježíškovou památe! Upřímnou soustrast pozůstatým projevuje

důvěrník Václav Havelka a s ním i členový výbor

Region Polička

Náš členka pí Přichovková Ludmila zemřela dne 6.

6. po tečce, dlužné nemoci. Narodena v Krášné na

Volyni a s rodinou se přestěhovala do Prahy před 2.
světovou válkou. Zde získala vzdělání a po vzniku

nášdruženě byla jednou z prvních, kdo se

přihlásili za člena ŠČVP. Budeme s úctou vzpomínat, ved. reg. Praha Irena Malinská

Region Teplice

Dne 4. 5. zemřel p. Josef Gabriel ve věku 77 let -
pocházel z Černoholy. Do vlasti se vrátil s

majetkem a rodinami tří dětí - všechni mluvili

dobře česky, z čehož je vidět, že všechni byli vedeni

k této k českému jazyku a své vlasti. Cest. Ježíškovou

památe! Za region Jitřenky

Region Žatec

Dne 18. května zemřel Miloslav Sochora, 73letý

rodák z Českých Novin. 3. června Jitřina Kytí

Záčatek - 73lety z Vrbny na Volyni - všechni členové

ze Záce. V květnu zemřela Emilia Bláhová z

Sobčebelské a pan Holubická z Nepomysle. 23.

června zemřel nášl. Václav Jirkovský, 66lety z

Trojan na Plzeňsku, rodák z Vlkova - týden před

smrti se zúčastnil setkání rodáků v Lounech.

29. června zemřel Josef Hajšinek, 75lety z

Sobčebelské, rodák z Budrače na Volyni. 21. 7.

zemřel nášl. člen Emilia Vrána - 68lety z Ruzic u

Biliny, rodák z Novokravové a 28. prosince m. r.

jeho starší bratr Toník ve svých nedožitých 78

letech.

Všem tichou vzpomínku a pozůstatým upřímnou

soustrast vyjadrují za region Kamila Ondřová

Dne 11. 7. zemřela v tomto regionu p. Antonie

Solarová z Veltic u Žatce, původem z Mirošově

na Volyni ve věku 89 let. Čekou touto cestou jménem

rodiny poděkovat velké fádě Volynáčků za projeky

zemřelých ředitelů. Jitřenky

Region Moravský Krumlov

Oznámuji krajana, že nás ve věku 70 let opustil 31. 5. p. Vladislav Cymbál, rodák z Nivy
Hubinské, bytem Loděnice.

Pozůstatým vyjadrujeme upřímnou soustrast -

členové výbora

Severomoravský region

Oznámuji, že dne 5. 5. po krátké tečké nemoci
zemřela ve věku 80 let pí Antonie Kočinová z

Nového Jičína.

Dále oznamujeme, že zemřela dne 4. 5. p Blažena

Pozděnová z Opavy. Čest jejich památek! Všem

výbor regionu Václav Dubec a Dr. Vladimír Samec

Region Šumperk

Ve věku 73 let nás opustil milý, veselý a velice

ochotný krajana Leon Ré z Českého Malina na

Volyni, bytem Verníkovice. Jeho odchod nás velice

zarmoutil - všude nám bude chybět jeho upřímný

smích a veselá povaha. Prosíme o tichou

vzpomínek! Rodině projevuje upřímnou soustrast

Alice Blažková

Region Rakovník

Dne 24. 6. zemřel ve věku 68 let nás hulecký

rodák a člen regionu p. Ing. Josef Hurt, bytem v

Kožlancech.

Dále zemřela p. Ant. Horovková - 4. 4. z Holesedel,

pí Marie Pokorná 7. 4. z Hořovicek a p. Alexandr

Frank, 3. 5. ze Sosné. Upřímnou soustrast za

region projevuje Libuše Růžičková

Všem pozůstatým projevuje soustrast i redakce

DARY NA KONTO

SDRUŽENÍ

červen-srpren 2000

Rostislav Krejčí, Praha - 1000 Kč. Jitřina Kimlová a

Emilie Kimlová, Hukovice - 100 Kč. Emil a Marie

Doležalové, Usov - 200 Kč. Karel Josef

Tabinská, Chbany - 250 Kč. Jiří Vyletel,

Jeníšovice - 500 Kč. Marie Rejková, Křepice - 200 Kč. Anna Fofová Adršpach - 200 Kč. Manželé

Špichaloví, Horní Slavkov - 200 Kč. Augustin

Jírašek, Podbořany - 200 Kč. Václav Perníček,

Čeb - 200 Kč.

Zvláště oceňujeme dar pí Libuse Mitovské

z Litoměřic, která věnovala odškodení za 2. svět.

válku na Sdružení částku 5000 Kč.

Region Rakovník: Anna Pitrová, Sanov - 100 Kč.

Region Litoměřice:Lidka Doležalová, Vysokorice -

200 Kč. Marie Prokápková, Hrušovany - 200 Kč.

Jarmila Dědková, Měcholupy - 100 Kč. Libuše

Pospíšilová, Mlékojedy - 100 Kč. Marie Záková,

Vrbice - 100 Kč. Anna Hrdnováčková, Štětí - 100 Kč. Miloslav Glindner, Česká Lípa - 100 Kč. Anna Pavelková, Velký Osek - 100 Kč. Emilie Krejčová, Litoměřice - 100 Kč. Josef Albrecht, Kladno - 100 Kč, a navíc z výroční schůze z Litoměřic 1000 Kč.

Region Praha: Václav Puškin, Záběhy - 100 Kč.

Region Brno: Josef Čubrno, Brno - 1000 Kč.

Region Žatec: Antonie Griněvičová, Louň - 100 Kč.

Region severoamerický: české přispěvky 14

CD zaplatili Antonín Lešák, London, Canada a

Vsevolod Pospíšil, Ottsville.

Za všechny dary ze srdeček děkujeme!

DARY na činnost regionů

Omlouváme se, že dosud nebyl zveřejněn dar p. Antonia Boháteho z Norimberka regionu Šumperk

ve výši Kč 1000 a brněnskému regionu dar Kč 600.

Za region děkuje J. Kučera

prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebenku 150/00 Praha 5

Tíže Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autori.

Vychází jako obsažník. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Práspisy nejsou honorovány, nevyžádám rukopisy se nevracejí. Práspisy zasílejte do 3.

každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Slapská 1910/6, 100/00 Praha 10. Podávání novinových zápisů povolené Česká pošta, s.p., odesílejte

prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebenku 150/00 Praha 5

Tiskne NESET Praha 2, Neklanová 17.